

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומני בזוה"ק לפרשת שופטים
תקוני זוהר חלק ב'

יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	סב ע"ב	רפז
שני	סג ע"א	רצג
שלישי	סג ע"ב	שא
רביעי	סד ע"א	שח
חמישי	סד ע"ב	שטז
שישי	סה ע"א	שכב
שבת	סה ע"ב	שכח

עלון מס' 47 פרשת ראה תשי"ט

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הקב"ה מזהיר לאדם, בראתיך מפני כבודי

ראה פמה יש לו לאדם להרהר ולדקדק בלבו בכל יום ויום, ולפשפש במעשיו ולדקדק בכל עניניו, ויהרהר בלבו שלא בראו הקדוש ברוך הוא, ונתן בו נשמה עליונה, ומעלה על שאר בריותיו, אלא להרהר בעבודתו, ולהדבק בו, ולא ילך אחר ההבל.

דאמר רבי יוסי אמר רבי חייא, פד ברא קדשא בריך הוא לבר נש, אסקיה קמיה בדיוקניה דהוא יתיב, ואתרי ביה, ואמר ליה אנא עבד לך בגיני, למחוי את שולטנא ומלפא על כולא בגיני, אנא לעלא ואנת לתתא.

ועוד, אנא יהיב בך נשמתא, למנדע סוכלתנו וחקמתא, מה דלית פן לשאר בריין, הוי זהיר לאסתפלא ביקרי, הוי זהיר למעבד פיקודי, ובר מני לא יהא שולטנא ויקירא פוותך.

מתוק מדבש

הקב"ה מזהיר לאדם, בראתיך מפני כבודי

אותו לפניו בצורת נשמתו, שבה יישב ויתקיים בעולם הזה, ואתרי ביה והקב"ה התרה בו, ואמר ליה לאדם הראשון, אנא עבד לך בגיני אני בראתי אותך בשביל כבודי, למחוי את שולטנא ומלפא על כולא בגיני שתהיה אתה שליט ומלך על כל העולם כמוני, דהיינו אנא לעלא ואנת לתתא אני שליט למעלה ואתה תהיה שליט כמוני למטה.

ראה פמה יש לו לאדם להרהר ולדקדק בלבו בכל יום ויום שלא יעבור על רצון קונו, ולפשפש במעשיו ולדקדק בכל עניניו לעשות נחת רוח לקונו, ויהרהר בלבו שלא בראו הקדוש ברוך הוא ונתן בו נשמה עליונה שעל ידה יש לאדם כח המחשבה, ומעלה על כל שאר בריותיו בחכמה בינה ודעת, אלא כדי להרהר בעבודתו שזה יהיו כל הרהוריו איך לעבוד להקב"ה, ולהדבק בו יתברך, ולא ילך אחר ההבל של קניני עולם הזה.

ועוד אומר הקב"ה אל אדם הראשון, אנא יהיב בך נשמתא למנדע סוכלתנו וחקמתא אני נתתי בך נשמה כדי לדעת תבונה וחקמה, מה דלית פן לשאר בריין מה שאין כן לשאר הבריות, לכן הוי זהיר לאסתפלא ביקרי היה נזהר להסתכל ולהתבונן בכבודי, הוי זהיר למעבד פיקודי היה נזהר לעשות את מצותי, ואז ובר מני לא יהא שולטנא ויקירא פוותך חוץ ממני לא יהיה למי ממשלה וכבוד כמו שנתתי לך.

דאמר רבי יוסי אמר רבי חייא, פד ברא קדשא בריך הוא לבר נש כשברא הקב"ה את אדם הראשון, אסקיה קמיה בדיוקניה דהוא יתיב העלה

בפי ראה אין זהר, לכן הבאנו מאמרים בעניני התעוררות לקראת ש"ק ר"ח אלול

וּמָנָא לֵן דְּאַתְרִיהּ בֵּיהּ וְאַזְהִיר לִיהּ עַל דָּא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (איוב כח כח) וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאֵת יְהוָה הִיא חֲכָמָה וְסוּר מִרְעֵ בִינָה, כְּלוּמַר כְּשֶׁתְּחוּל יִרְאֵתִי עָלֶיךָ אִז תְּשִׁיג חֲכָמָה שְׁהִיא לְמַעְלָה עַל הַכֹּל.

כַּד חָמָא אָדָם, דְּהוּא שְׁלֹטְנָא וַיְקִירָא עַל כּוּלָּא, אֵינְשֵׁי פִיקוּדָא דְמֵאֲרִיָּה, וְלֹא עֵבֵד מַה דְּאַתְפַּקֵּד. אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי, לֹא עֲשָׂאוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, אֲלֵא לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכַבּוּד קוּנּוֹ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה מ"ז ז) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בְּרֵאֲתִיו, מֵאִי לְכַבּוּדִי, לְהַשְׁתַּדֵּל וְלִדְעַת אֶת כְּבוֹדִי, וְלִחְשׁוֹב מִמַּעֲשָׂיו שְׂיִנְתָן לוֹ חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא.

המעשים טובים בעולם הזה נעשים לבוש יקר לנשמה

תָּא חֲזִי, כַּד בַּר נֶשׁ חָטִי וְחָב זְמָנָא חֲדָא וּתְרִין וּתְלַתָּא, וְלֹא אֶהְדֵּר בֵּיהּ, הָא חוּבוֹי בְּאַתְגְּלִיאִי אֵינּוֹן, וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְעֵילָא וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְתַתָּא, וְכְרוּזִי אֲזֵלִין קַמִּיהּ וּמְכָרוּזִי, אֶסְתַּלְקוּ מִסְחַרְגֵּיהּ דְּפִלְגֵּיָא, נְזִיף הוּא מִמֵּאֲרִיָּה, נְזִיף הוּא לְעֵילָא, נְזִיף הוּא לְתַתָּא, וּוִי לִיהּ דְּפָגִים דִּיּוֹקְנָא

מתוק מדבש

חלק טוב לעולם הבא (אבל ודאי שהאדם צריך לעשות כל מעשיו לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס).
(זהר חדש בראשית דף כב ע"ב, ובביאורינו כרך א עמ' שנ-שנב)

המעשים טובים בעולם הזה נעשים לבוש יקר לנשמה

תָּא חֲזִי, כַּד בַּר נֶשׁ חָטִי, וְחָב זְמָנָא חֲדָא וּתְרִין וּתְלַתָּא בֵּיהּ, וְלֹא אֶהְדֵּר בֵּיהּ וְלֹא חֲזַר בְּתִשְׁבּוּבָה, הָא חוּבוֹי בְּאַתְגְּלִיאִי אֵינּוֹן אִז חֲטָאוּ מִתְגַּלִּים לְבִנֵי אָדָם, וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְעֵילָא, וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְתַתָּא וּמְפָרְסְמִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, וּמְפָרְסְמִים אוֹתוֹ לְמַטָּה, וְכְרוּזִי אֲזֵלִין קַמִּיהּ וּמְכָרוּזִי וּמְלַאכִים הַמְמוּנִים עַל הַכְרוּזִים הוֹלְכִים לְפָנָיו וּמְכָרוּזִים (ואף על פי שבני אדם אינם שומעים את הַכְרוּז, אֲבָל מוֹלֵם שׁוֹמֵעַ, וְהוּא הַגּוֹרֵם לְשׁוּא אֶת הַחוּטָא, וְאֵינֶם יוֹדְעִים לְמַה), אֶסְתַּלְקוּ מִסְחַרְגֵּיהּ דְּפִלְגֵּיָא דְּהַשְׁתַּדֵּל וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְעֵילָא וּמְפָרְסְמִי לוֹן לְתַתָּא, וְכִי דִינוֹ כְּמוֹדָה, נְזִיף הוּא מִמֵּאֲרִיָּה מְנוּדָה הוּא מְקוּנָה בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, נְזִיף הוּא לְעֵילָא מְנוּדָה הוּא לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת בְּרִיאָה וְיִצִירָה, נְזִיף הוּא לְתַתָּא מְנוּדָה הוּא לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה, (וְהַטַּעַם שֶׁמְכָרוּזִים עֲלָיו בְּכָל מְקוֹם, לְפִי שֶׁפָּגַם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת), וּוִי לִיהּ דְּפָגִים דִּיּוֹקְנָא דְּמֵאֲרִיָּה אוֹי לוֹ שֶׁפָּגַם אֶת נִשְׁמָתוֹ שֶׁהִיא צֶלֶם

וּמָנָא לֵן דְּאַתְרִיהּ בֵּיהּ וְאַזְהִיר לִיהּ עַל דָּא וּמִנֵּן לָנוּ שֶׁהַקְב"ה הִתְרַחַק בְּאָדָם וְהַזְהִיר אוֹתוֹ עַל זֶה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיֹּאמֶר הַקְב"ה לְאָדָם הֵן יִרְאֵת יְהוָה הִיא חֲכָמָה יִרְאֵת ה' הִיא הַמְבוּא אֶל הַחֲכָמָה, וְסוּר מִרְעֵ בִינָה וְלִסוּר מִלְעֲשׂוֹת רַע, הִיא הַעֲצָה לְזִכּוֹת אֶל הַבִּינָה, וּמְפָרְשׁ כְּלוּמַר כְּשֶׁתְּחוּל יִרְאֵתִי עָלֶיךָ, אִז תְּשִׁיג חֲכָמָה, שְׁהִיא לְמַעְלָה עַל הַכֹּל.

הנה אחר שנברא אדם הראשון כַּד חָמָא אָדָם דְּהוּא שְׁלֹטְנָא וַיְקִירָא עַל כּוּלָּא כְּשִׂרָאָה שֶׁהוּא מוֹשֵׁל וּמְכוּבֵד עַל כָּל הַנְּבִרָאִים, אֵינְשֵׁי פִיקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה שֶׁכַּח אֶת מִצּוֹת קוּנּוֹ, וְלֹא עֵבֵד מַה דְּאַתְפַּקֵּד וְלֹא עֲשָׂה מַה שֶׁנִּצְטוּהוּ שֶׁלֹּא לֵאכּוֹל מִעֵץ הָדַעַת.

אָמַר רַבִּי תַנְחוּם אָמַר רַבִּי חֲנִילָאִי, לֹא עֲשָׂאוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם לֹא בְּרָא הַקְב"ה אֶת הָאָדָם, אֲלֵא לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכַבּוּד קוּנּוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנּוֹ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי שֶׁהוּא הָאָדָם שֶׁנְּבִרָא בְּשֵׁם מֵלֵךְ, וְלְכַבּוּדִי בְּרֵאֲתִיו וּמְפָרְשׁ מֵאִי לְכַבּוּדִי וְאֹמֵר הֵינְנוּ לְהַשְׁתַּדֵּל וְלִדְעַת אֶת כְּבוֹדִי עַל יְדֵי לִימּוּד הַתּוֹרָה, וְלִחְשׁוֹב מִמַּעֲשָׂיו שְׂיִנְתָן לוֹ חֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא ר"ל שֶׁיְהִיָּה מִמֵּאֲרִי דְּחוּשְׁבָנָא לְעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, שֶׁיְהִיָּה רַאווִי שִׁנְתָן לוֹ

דְּמַאֲרִיָּה, וְוִי לִיָּה דְּלָא חֵיִישׁ לִיקְרָא דְּמַאֲרִיָּה, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי חוּבְיָה לְעִילָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (אִיּוֹב כ כו) יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאָרְצָן מִתְקוּמָמָה לוֹ.

וְכַד בְּר נֶשׁ אֲזִיל בְּאַרְחָא דְּמַאֲרִיָּה, וְאַשְׁתַּדַּל בְּפוּלְחָנִיָּה, וְאַזְדַּמְן לִיָּה חֲטָאָה חַד, פְּלָא מְכַסִּין עֲלוּיָה, עֲלָאִין וְתַתְּאִין, דָּא אֶקְרִי פְּסוּי חֲטָאָה.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא, עַד פְּעֵן לָא מְטִית לְעַקְרָא דְּמִלָּה, וְשִׁפִּיר קְאָמְרַתְּ, וְהָאִי דְּקָאֲמְרוּ חֲבַרְיָא שִׁפִּיר, אֲבָל אִי הָכִי, מְכוּסָה חֲטָאָה מִבְּעֵי לִיָּה, מַהוּ פְּסוּי חֲטָאָה.

אָלָא תְּרִי מְלִי דְּחֲכַמְתָּא אִית בֵּיה, וְתַרְוִיָּהוּ הָכִי, חַד, פְּמָה דְּתַנִּין, דְּעוּבְדִין טְבִין דְּבַר נֶשׁ עֵבִיד בְּהָאִי עֲלָמָא, עֵבִידִין לִיָּה בְּהוּא עֲלָמָא לְבוּשָׁא יְקִירָא עֲלָאָה לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ.

פְּדִיוֹן מַגְלוֹת הַיֵּצֵר הָרַע

יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, וְלִבְתַּר לְאַחְזָרָא יֵצֵר הַטּוֹב, פְּמָה דְּאֻקְמוּהֵא אִם זָכָה עֲזַר, אִם לֹא זָכָה פְּנִגְדוּ, בְּגִין דְּאִינוּן דִּיּוֹקְנָא חַד דְּשָׁה, וְחַד דְּחַמּוּר, וְאִי זָכָה לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא, אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ חַמּוּר עִם הָאָרְצָן, תְּפַדְּהָ מִן גְּלוּתָא בְּשָׁה, דְּאִיהוּ (יִרְמִיָּה ג י"א) שָׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל.

מֵתוֹק מַדְבַּשׁ

אָלָא אָמַר רַבִּי אַבָּא, תְּרִי מְלִי דְּחֲכַמְתָּא אִית בֵּיה שְׁנֵי דְּבַרֵּי חֲכָמָה יֵשׁ בְּפִסּוּק זֶה, וְתַרְוִיָּהוּ הָכִי וְשְׁנֵי הֵם הֵם כַּךְ, חַד, פְּמָה דְּתַנִּין אַחַד, כְּמוּ שְׁלַמְדֵנוּ (נֶפֶט וַיְמִי דָף רַכַּד ע"ב), דְּעוּבְדִין טְבִין דְּבַר נֶשׁ עֵבִיד בְּהָאִי עֲלָמָא כִּי מִמְעֵשִׁים הַטּוֹבִים שְׁאֵדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, עֵבִידִין לִיָּה בְּהוּא עֲלָמָא לְבוּשָׁא יְקִירָא עֲלָאָה לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ עוֹשִׂים לוֹ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן לְבוּשׁ יָקָר וְחָשׁוּב לְהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ. (אָמַר דָּף קַא ע"א, וּבְבִיאוּרֵינוּ כַּרְךְ יֵא עַמ' תַּקְעֵג-תַּקְעָה)

פְּדִיוֹן מַגְלוֹת הַיֵּצֵר הָרַע

יֵצֵר הָרַע יְכוּל לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא אִפִּילוּ רִשְׁעֵי שְׁשׁוּלַט עֲלֵיו הַיֵּצֵר הָרַע יְכוּל לְחַזּוֹר בְּתִיּוּבָה, וְלִבְתַּר לְאַחְזָרָא יֵצֵר הַטּוֹב וְאַחַר כַּךְ יְכוּל לְהַחְזִיר אֶת הַיֵּצֵר הָרַע לְהִיטוּת יֵצֵר טוֹב וְיִהְיֶה לוֹ לְעוֹר, פְּמָה דְּאֻקְמוּהֵא כְּמוּ שִׁפִּירְשׁוּ חַז"ל (נְבִי"א פִּי"ו אֹת ג' נַעֲנִין נְשׂוּאֵי אִשָּׁה), עַל הַפִּסּוּק אַעֲשֶׂה לוֹ עוֹר כְּנִגְדּוֹ אִם זָכָה עֲזַר, אִם לֹא זָכָה פְּנִגְדּוֹ וְכֵן הוּא כַּאֲן, זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ הַיֵּצֵר הָרַע עוֹר, וְאִם לֹא זָכָה נַעֲשֶׂה הַיֵּצֵר הָרַע כְּנִגְדּוֹ, וְלִכֵּן הֵם נִרְמְזִים בְּפִסּוּק וְכָל פִּטְר חַמּוּר תְּפַדְּהָ בְּשָׁה בְּגִין דְּאִינוּן דִּיּוֹקְנָא חַד דְּשָׁה וְחַד דְּחַמּוּר לְפִי שִׁיֵּצֵר הַטּוֹב צוּרְתוֹ שֶׁהַ יֵצֵר הָרַע צוּרְתוֹ חַמּוּר, וְאִי זָכָה לְאַחְזָרָא בְּתִיּוּבְתָא וְאִם זָכָה לְחַזּוֹר בְּתִיּוּבָה, אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ חַמּוּר עִם הָאָרְצָן אָף עַל פִּי שֶׁהִיא כְּחַמּוּר שֶׁהוּא עִם הָאָרְצָן שֶׁהַיֵּצֵר הָרַע שֶׁלֹּט עֲלָיו, תְּפַדְּהָ מִן גְּלוּתָא תְּפַדְּהָ אוֹתוֹ מִן הַגְּלוּת שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע,

אֱלֹהִים, וְוִי לִיָּה דְּלָא חֵיִישׁ לִיקְרָא דְּמַאֲרִיָּה אוּי לוֹ שְׁלֹא חֲשַׁשׁ לְכַבוֹד קוֹנוֹ, שְׁחַטָא וּפְגַם ב' וּג' פְּעַמִּים וְלֹא חִזּוֹר בְּתִיּוּבָה, לִכֵּן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּלִי חוּבְיָה לְעִילָא הַקְּב"ה מַגְלָה אֶת חַטָּאוֹ לְמַעְלָה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב זֶהוּ שְׁכַתוֹב יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ הֵיינוּ הַקְּב"ה סוּד הַתְּפַאֲרַת הַנִּקְרָא שְׁמַיִם יִגְלָה אֶת עוֹנוֹ, וְאָרְצָן מִתְקוּמָמָה לוֹ וְהַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֹת אֶרֶץ, תְּקוּם עֲלָיו לְהַעֲנִישׁוֹ.

וְכַד בְּר נֶשׁ אֲזִיל בְּאַרְחָא דְּמַאֲרִיָּה וְאַשְׁתַּדַּל בְּפוּלְחָנִיָּה וְכַשְׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ קוֹנוֹ וּמִשְׁתַּדַּל בְּעַבּוּדְתוֹ, וְאַזְדַּמְן לִיָּה חֲטָאָה חַד וְנִזְדַּמְן לוֹ חַטָּא אַחַד, פְּלָא מְכַסִּין עֲלוּיָה עֲלָאִין וְתַתְּאִין הַכֹּל מְכַסִּים עֲלָיו הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים, כְּדִי שְׁלֹא יִפְגַּעוּ בּוֹ הַמְּקַטְרָגִים, דָּא אֶקְרִי פְּסוּי חֲטָאָה זֶה נִקְרָא כְּסוּי חֲטָאָה, שְׁנַתְּכַסָּה חַטָּאוֹ, וּבִין כַּךְ יַחְזוֹר בְּתִיּוּבָה.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי חֵיִיא, עַד פְּעֵן לָא מְטִית לְעַקְרָא דְּמִלָּה עַד עַתָּה לֹא הִגַּעַת לְעִיקָר פִּירוּשׁ הַפִּסּוּק, וְשִׁפִּיר קְאָמְרַתְּ אֲבָל מַה שְׁאֲמַרְתָּ יִפֵּה אֲמַרְתָּ, וְהָאִי דְּקָאֲמְרוּ חֲבַרְיָא שִׁפִּיר וְגַם מַה שְׁאֲמַרוּ הַחֲבַרְיִים גַּם כֵּן יִפֵּה הוּא, אֲבָל יֵשׁ לְשִׁאוֹל אִי הָכִי אִם כְּפִי שִׁפִּירְשַׁת כִּי מִשׁ"כ אֲשֵׁרִי כְּסוּי פִּשְׁעֵי, פִּירוּשׁוֹ שְׁאֵם נִזְדַּמְן לְצִדִּיק רַק חַטָּא אַחַד, אִזּוֹ חַטָּא הוּא מְכוּסָה מִבְּנֵי אָדָם, אִם כֵּן מְכוּסָה חֲטָאָה מִבְּעֵי לִיָּה הִיא צְרִיךְ לִזְמַר מְכוּסָה חֲטָאָה, שִׁפִּירְשׁוֹ שְׁחַטָּאוֹ מְכוּסָה, מַהוּ לְמַה כְּתוּב פְּסוּי חֲטָאָה שִׁפִּירְשׁוֹ שְׁמַתְּכַסָּה עִם הַחַטָּא כְּלָבוּשׁ הַזֶּה.

בכח תשובה נמשכים רחמי המקורות העליונים

וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשָׂא, וְכַד בְּנֵי נֶשָׂא תֵּיבִין מְחֻבְּיָהוּ, הָאֵי תְּשׁוּבָה תְּבַת לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכַפֵּר עַל כְּלָא, וְדִינִין אֲתַפְּיִין וּמְתַבְּסָמָן פְּלִהוּ, וְכַד נֶשׁ אֲתַדְכִּי מְחֻבְּיָה, אֵימְתִי אֲתַדְכִּי בְּרִי נֶשׁ מְחֻבְּיָה, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּהָאֵי תְּשׁוּבָה פְּדָקָא חֲזִי.

בתשובה מעלים ריח ניחוח לה'

יִשְׂרָאֵל כָּל זְמַן דְּאֵינֻן אֲטִימֵי לְבָא, וְלֹא פְתַחִין בְּתִיבְתָא, לֹא סְלָקִין רִיחָא, וְלֹא אֲפִיק לֹון מְגוּ גוּבִין, אֲבָל כַּד פְּתַחִין בְּתִיבְתָא, מִיַּד סְלָקִין רִיחָא, וְיִפִּיק לֹון מִבִּין גוּבִין, וְיִתְהַיְי בְּהוּ פְּנֹסֵת יִשְׂרָאֵל.

מתוק מדבש

שנכנס בעומק הבינה שהיא תשובה עלאה, ובהיות תשובתו נכנסת לשם על ידי עניני התשובה, כמו ענוים וסיגופים וכדומה, משם קורא את רחמי המקורות העליונים להלבין את הפגם. (אחרי דף ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' קעח)

בְּשָׂה שִׁיחִיה נחשב כשאר בני ישראל שנקראים שה, דְּאֵיָהוּ שְׁעִלְיָהם נאמר שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל. (בא דף מג ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך ה עמ' תסח-תסט)

בכח תשובה נמשכים רחמי המקורות העליונים

בתשובה מעלים ריח ניחוח לה'
יִשְׂרָאֵל כָּל זְמַן דְּאֵינֻן אֲטִימֵי לְבָא וְלֹא פְתַחִין בְּתִיבְתָא כַּד יִשְׂרָאֵל כָּל זְמַן שְׁלַבֵּם אֲטוּם וְאֵינֵם מְתַחִילִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, לֹא סְלָקִין רִיחָא אֵינֵן מְעִלִים רִיחַ נִיחּוּחַ לַה', וְלֹא אֲפִיק לֹון מְגוּ גוּבִין וְאֵינֵן מוֹצִיא אוֹתָם מִבִּין הַקּוֹצִים, שֶׁהֵם הַקְּלִיפּוֹת וְהַגּוֹיִם שִׁישְׂרָאֵל בִּינֵיהֶם בְּגִלּוֹת, אֲבָל כַּד פְּתַחִין בְּתִיבְתָא אֲבָל מִיַּד שְׂמַתְחִילִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיַּד סְלָקִין רִיחָא מִיַּד הֵם מְעִלִים רִיחַ לַה', ר"ל הֵם מְעִלִים הַשְּׁפָעוֹת מִלְּמַטָּה מִמְעַשְׂיָהֶם הַטּוֹבִים, וְיִפִּיק לֹון מִבִּין גוּבִין וְאֵינֵן מוֹצִיא אוֹתָם מִבִּין הַקּוֹצִים דֵּהֵינֵן מִן הַגִּלּוֹת, וְיִתְהַיְי בְּהוּ פְּנֹסֵת יִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה מִן הַשְּׁפָעוֹת שֶׁמִּלְּמַטָּה שֶׁהֵם מְעִלִים אֵלֶיהָ. (פנחס דף רלב ע"ב - רלג ע"א, ובביאורינו כרך יד עמ' רחצ - רצט)

וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא תְּשׁוּבָה זְמִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשָׂא וּבְכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא מוֹכַנְתָּ לְבְנֵי אָדָם, וְכַד בְּנֵי נֶשָׂא תֵּיבִין מְחֻבְּיָהוּ וְכַשְׁבְּנֵי אָדָם שְׂבִים מְעוֹנוֹתֵיהֶם, הָאֵי תְּשׁוּבָה תְּבַת לְגַבֵּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זֶה הַתְּשׁוּבָה הֵינֵנוּ בְּחִינַת הַבֵּינָה חוֹזֵרֵת אֶל הַקַּב"ה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲכָמָה לְהַתְּחַבֵּר עִמּוֹ, וְהֵם מְמַשִּׁיכִים שְׁפַע רַחֲמִים מִמְּקוֹר הַרַחֲמִים שְׂבַחֲבִינַת הַכְּתוּר, וְכַפֵּר עַל כְּלָא וְהִיא מְכַפֵּרֵת עַל הַכֹּל, וְדִינִין אֲתַפְּיִין וּמְתַבְּסָמָן פְּלִהוּ וְהִינֵן נִכְפִים וְנִכְנָעִים, וְכֹלָם נִמְתְּקִים, וְכַד נֶשׁ אֲתַדְכִּי מְחֻבְּיָה וְהָאָדָם נִטְהַר מְעוֹנוֹתָיו. וְשָׂאֵל אֵימְתִי אֲתַדְכִּי בְּרִי נֶשׁ מְחֻבְּיָה מְתִי נִטְהַר הָאָדָם מְעוֹנוֹתָיו, וְהַשִּׁיב בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּהָאֵי תְּשׁוּבָה פְּדָקָא חֲזִי בְּשַׁעֲתָא שֶׁנִּכְנַס בְּתְּשׁוּבָה הֵיא כְּרָאוּי, כְּלוּמַר

שבח דא שירתא

מנהג ישראל - לגמור ספר תיקוני זוהר מ"ה אלול עד יום כיפור.

ואנשי מעשה נהגו ללמוד או לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמערב ראש חודש אלול עד יום הכיפורים איזה דפין מספר הקדוש תיקוני זוהר ומתכוונים לגמור כל הספר עד יום הכיפורים וכו', ועוד בספרים שהלחיבו מאד על לימוד התיקוני זוהר בארבעים יום אלו ואף מי שאינו מבין מ"מ הלשון של הזוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאד לנשמה כמבואר כל זה בספח"ק באורך.

פרשת ראה תשע"ט

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]